Ωραίος θάνατος. Ποιητικός…

Νίκος Κουφόπουλος

Αγαπημενοι φιλοι μου, και παλι καλημερα.
Ολες τις σκεψεις τις κακες διωχνω ευθυς πιο περα.
Ολόχαρος για σας ξανα, τα νεα γραφω παλι,
και ας με ποναει από χθες λιγακι το κεφαλι.
Τα κοπανησαμε μαζι με… την ωραια Ελενη.
θα ειμαι λιγο συντομος, γιατι… με περιμενει :
Μπερδεμα κατω στο Ιρακ, δεν ξερεις με ποιους να ΄σαι.
Ποιοι είναι αραγε οι καλοι ? Ποιον πρεπει να φοβασαι ?
Τζιχαντιστες και χριστιανοι, εβραιοι, μουσουλμανοι.
Αλλοι κρατανε το σταυρο και αλλοι το κορανι.
Μα όμως πισω από όλα αυτά, μαλλον υπαρχουν αλλα,
ειν’ τα πετρελαια πολλα, και χανεται η μπαλα.
Στα Αφγανισταν άλλο μπερδεμα, και στη Συρια επισης.
Τα λεω με τιτλους όλα αυτά, δεν θελω ερωτησεις.
Αν θελετε λεπτομερως να σας τα εξηγησω,
καλεστε με στο σπιτι σας και… θα το προσπαθησω.
Αν εχετε και φαγητο και ένα καλο κρασακι,
και ένα γλυκακι για μετα, θα σας τα πω νερακι.

Αυτές τις μερες διαβασα και παλι τους μεγαλους,
Χεγκελ, Μαρξ, Χαιντεγκέρ ξανα, και θα διαβασω και αλλους.
Διαβασα και τους ποιητες. Και αυτοι καλα μου τα ΄παν.
Πηρα και τηλεοραση, καινουρια. Made in Japan.
Ειμαι…καθ΄όλα ετοιμος διαλεξη για να κανω.
Ελπιζω μονο να τα πω όλα πριν να… πεθάνω.
Μα κι αν πεθανω, θανατο, ωραιο εγω θα εχω.
θα σας τα πω μετα αυτα. Δεν πρεπει να προτρεχω.
Τι λεγαμε ? Μπερδευτηκα. Παμε ξανα. Κουραγιο.
Ανθρωπος φιλοι ειμαι κι εγω. Τι με νομισατε ? Αγιο ?
θολωνει λιγο το μυαλο, οι σκεψεις μπερδεμενες.
Έκπληκτες μειναν να κοιτουν και κεινες οι καημένες.
Λιγακι αυτό ποιητικο ισως βρειτε το στιχακι.
Είναι που πριν κατεβασα, ένα μικρο σφηνακι,

με ουίσκι φινο και παλιο. Μαλτ από τη Σκωτια.
Ελατε φιλοι, πιειτε κι εσεις. Δεν είναι αμαρτια.
Το ‘πε ο Μπωντλαιρ, δεν φταιω εγω, κι αλλοι…καταραμενοι:
να ειστε πρεπει φιλοι μου, παντοτε μεθυσμενοι.
Από κρασι, από ποιηση ή από αρετη. Διαλεξτε.
Διαλεξτε ό,τι θελετε και με το χρονο παίξτε.
Ρωτηστε το ρολοι, το πουλι, ό,τι κινειται να σας πει για τον καιρο.
Και τοτε δεν θα νιωθετε το φορτιο του χρονου, το τρομερο.
Ενταξει, τα μετρα εχασα. Εβαλα παραπανω.
Όμως μη σκατε γιατι ευθυς, παλι τα ξαναφιαχνω.
Φωναζει ο Σπυροπουλος στην μπαντα για το μετρο,
όταν τα παω… Είναι αυστηρος. θυμιζει Αγιο Πετρο.
[Ποια μπαντα ? Μα η Alpha Bang. Μα… παλι με ρωτατε ?
Είναι η μπαντα… των θεων. Αυτό μην το ξεχνατε.].
Δικιο εχει πολλες φορες, το μετρο εχει αξια.
Και αν χαθει θα είναι γιατι…γυρευει την ουσια.
Τοτε σπουδαιο γινεται το…άμετρο, το χυμα.
Αλλιως στο πρωτο θα χαθει…της θαλασσας το κυμα.
Όμως εδώ δεν φτιαχνουμε τραγουδια να μετραμε.
Γραφουμε ότι θελουμε. Κανεναν δε ρωταμε.
Τι διολο θελω να πω με όλα αυτά που γραφω,
αναρωτιεμαι και σκεφτομαι μην ηπια κανα…μπαφο.
Αλλα δεν πινω, είναι γνωστο στους φιλους μου από χρονια.

Αληθεια, φετος το εστρωσε στην Αττικη με χιονια ?
Αραγε θέλγει τα κοριτσια η καινουρια μου κολόνια ?
Γιατι σε όλα τα παιδια αρεσουν τα μπαλονια ?
Γιατι συνηθως στους τροχους, βαζουν πεντε μπουλονια ?
Ποσο απεχει αραγε η Ρωμη απ΄την Μπολόνια ?
Να παρω κοκκινα ή λευκα σατεν δυο σεντονια ?
Αραγε το χειμωνα, τραγουδανε τα τριζονια ?
Στο σκακι, γιατι συγκεκριμενα είναι τα πιονια ?
Πού αραγε παραγονται τα πιο καλα… αφιόνια ?
θα αντεξουν αραγε πολύ στο δεντρο τα λαμπιονια ?
Μας χρειαζονται στα αληθεια τα οπλα, τα κανονια ?
Να πιω ουισκυ σημερα ή κανα δυο… μπυρονια ?

Της γνωστης καφετερειας, ποια ητανε η Σονια ?
Είναι σωστο συναισθημα μονη της… η συμπονοια ?
Γιατι χρονια ολοκληρα, με… φτυνει παντα η Τονια ?
Πώς αποφευγουμε αραγε τριγυρω μας τα… ψωνια ?
Γιατι στο σπιτι παντοτε πηγαινω εγω για ψωνια ?
Στη επαρχια υπαρχουνε ακομα τα… αλωνια ?
Γιατι κάθε τοσο φτιαχνουνε και παλι την… Ομονοια ?
Αυτά τα ερωτηματα με βασανιζουν χρονια.

Όμως παρ' όλα αυτά για τελος ένα εχω να σας πω :

Ωραιο θα εχω θανατο. Ποιητικο…

Θα πεθανω ισως καποιο μεσημερι.
'Η καποιο απογευμα, η ενα βραδυ βροχερο.
'Η νυχτα αργα, ξημερωμα, ποιος ξερει.
Μα ωραιο θα εχω θανατο. Ποιητικο.

Καποια αρωστια θα φαει το κορμι μου.
'Η καποιο τροχαιο ατυχημα φριχτο.
Φονιας ισως δωσει τελος στη ζωη μου.
Μα ωραιο θα εχω θανατο. Ποιητικο.

Ισως, δωσω το τελος μου μονάχος.
Ισως πεσω απο βραχο. Ισως πνιγω.
Ισως σε μια αγκαλια γεματη παθος.
Μα ωραιο θα εχω θανατο. Ποιητικο.

Ισως καλεσω το χαροντα να ερθει.
Γεροντας πια, χορτατος απ' το να ζω.
Ισως και να με παρει, ενω δεν θελω.
Μα ωραιο θα εχω θανατο. Ποιητικο.

Υ.Γ. 1. Το Σαββατο στις εικοσι Φλεβαρη στο Νοσοτρος,
Παιζουμε με την Alpha Bang…Φωτια θα παρει ο τοπος.
Καναμε και μεταγραφες, Δημητρα και Δαναη.
Η Δαναη τραγουδιστρια, και η Δημητρα τα σπαει,
με ένα ομορφο βιολι. Τραγουδια και αλλα νεα.
Να ΄ρθειτε για να εχουμε κι εμεις καποιον παρεα…

Υ.Γ.2. Εδώ ελευθερα Εξαρχεια…

nikos1789@gmail.com

